

RAKVIČKÝ ZPRAVOUČAJ

č. 2/1988

VDÁVÁ RADA MNV A KULTURNÍ KLUB V RAKVICÍCH

Rakvičané, na slovíčko

... na vesnici žijeme v blízkém kontaktu s přírodou a vidíme ji, prakticky všichni, očima zemědělce. Nyní je v plném jaru, které nás opět překvapilo svojí vrtošivostí. Mírná zima slibovala bohatou úrodu, ale jarní mrazíky "sklidily" úrodu broskví, meruněk a snížily úrodu i jiného ovoce. Suchý květen zase poškodil ostatní vegetaci, řepa málem nevzešla a teprve červnové srážky začaly dohánět vláhový deficit.

V budování obce měla největší rozsah plynofikace ulice Dolní. Nyní jsou položeny hlavní řády a bude následovat připojování rodinných domků. V další části roku se plynaři přesunou do ulice Družstevní. Z jiných akcí jsme zaznamenali posun na budování kolárny u nádraží a střed obce zkrásněl, když autobusová čekárna dostala nový kabát.

Do obce k nám proniká ještě jedno jaro. Není tak rychlé jako v přírodě, ale o to nadějnější. Občané se stále více zamýšlejí nad řešením společenských problémů a nedostatků a snaží se hledat cestu k větší informovanosti, demokracii a nápravě socialistických zásad. Tomuto jaru, které se šíří od Moskvy a zasáhlo celý svět, říkáme jaro přestavby.

Kulturní život je v Rakvicích v jarním pilnu zaměřen hlavně na mladeu generaci. Proběhla řada akcí, diskoték a také tradiční rybářské závody.

Zato nyní se celá obec připravuje na tradiční hody. Pracovní úsilí dostupuje vrcholu. Je třeba stihnout stříkání, okopávání, smítání i první sklizně a přitom i líčení a úklid domů. Chasa se chystá pro máju a na zvaní hostů z širokého okolí.

Až tedy půjdeme 26. června pod máju, ať nás hřeje vědomí, že jsme všechno zabezpečili, a že i vinohrad může "tancovat".

R. OBHLÍDAL

U p o z o r n ě n í MNV Rakvice pro všechny držitele půdy
a majitele rodinných domků !

Přiznání k zemědělské dani - dani z pozemků i dani z příjmů ze zemědělské výroby podají občané do 15. února každého roku, nenařídí-li MNV jinak. Přiznání podají občané tomu místnímu národnímu výboru, v jehož obvodě mají větší část pozemků. Nepodá-li poplatník přiznání včas do 15. února, nebo nenařídí-li MNV jinak, může mu být výsledná daň zvýšena až o 10 %.

Splatnost této daně je : I. splátka do 30. dubna 20 %
II. splátka do 31. srpna 30 %
III. splátka do 30. listop. 50 %.

Nečiní-li daň více jak 100,- Kčs je splatná celá do 31. března běžného roku.

Přiznání k dani domovní se obnovuje vždy po 10 letech, podle zastavěné plochy. Pro naši obec od 1 001 do 6 000 obyvatel je sazba daně za 1 m² od 1,20,- Kčs do 1,80,- Kčs. Podle zákona o domovní dani 143/61 Sb., §9 se daň vypočítává podle dolní hranice sazby. MNV však může použít vyšší sazby až do horní hranice sazby při výpočtu daně z budov patrových, zvláště dobře vybavených nebo budov s domovní zahradou. Zastavěnou plochou se rozumí plocha pokrytá budovou, včetně vnějších zdí. Plocha garáže a prádelny, je-li mimo budovu se k zastavěné ploše připočítá. Hospodářská budova se do zastavěné plochy nezapočítává.

Splatnost daně je splatná najednou do 15. února nečiní-li více než 100,- Kčs. Jinak je splatná ve dvou splátkách do 15. února a do 15. května. Při výpočtu se daň zaokrouhluje na celé koruny nahoru.

U novostaveb se podává přiznání ihned po kolaudaci se žádostí o osvobození od daně domovní na 15 let. Každý majitel novostavby si po kolaudaci vyzvedne na MNV tiskopis k přiznání dani domovní, kde provede zákres půdorysu rodinného domku a napíše žádost podle vyhlášky 14/68 Sb. o novostavbách.

ooo 000 ooo

MNV upozorňuje všechny občany, že úřední dny na MNV v Rakvicích jsou v pondělí do 16.00 hod. a ve středu do 18.00 hodin. V jiné dny budou vyřizovány jen velmi naléhavé případy !!!

J. V.

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Komise pro ochranu životního prostředí při MNV v Rakvicích konstatuje, že se poměr občanů zlepšil v úpravě před rodinnými domky i na veřejných prostranstvích. Trvají problémy se skládkami kolem domků, ale na první místo dává komise neustálé vysypání odpadů na místa ne k tomu určená. Snad tento nešvar vymizí po doděláním panelové cesty ke skládce.

Žádosti o kácení stromů z řad občanů se děje se souhlasem MNV a vesměs jde o staré ovocné stromy, které dosloužily a musí se nahradit novými mladými. Kácení stromů neovocných povoluje ONV, odbor kultury.

Občané poukazují na postupy JZD při kácení stromů a odstraňování keřů, které vadí jejich technice a mnohdy se ani neví čemu. Mnoho lidí se ptá, zda-li existuje kontrola náhrady odstranění zeleně. Také nestačí, že stromy pokácené u Svodnice se nahradí vysazením ovocného sadu u Nových Mlýnů. Krajina kolem nás přece nemůže být jen holým pruhem země bez života, bez ptačího zpěvu, bez zeleně.

S vyvážením kejdy z JZD a žump od občanů má problém jak JZD, tak i MNV. Rozhodně však nikoho neomlouvá, že se tato nechutná tekutina vylévá do příkopů, kde rostou keře a stromy, které za čas usychají. Že není kam? Jistě něco odborníci vymyslí, ale odkládat se to nedá do nekonečna. Jestliže chceme změnit myšlení, o kterém se teď neustále píše a mluví, musíme měnit hlavně prostředí, ve kterém lidé žijí. Jak pracovní, tak i prostředí kolem nás, prostředí, ve kterém vyrůstají naše děti, do kterého se každý rád bude vracet. Teď vidíme pozemky spálené kejdou pro zemědělství neplodné, pro naše prostředí semeniště nepříjemných malých mušek.

Občané také poukazují na vyvážení půdy z polních cest zemědělskými stroji na cesty hlavní. Jednak vzniká nebezpečí pro uživatele silnic a ve velké míře přispívá k zanášení kanalizace, která u nás dosahuje minimálního spádu. JZD v budoucnu sice počítá s vytvořením polního okruhu pro své stroje, ALE? Jak dlouho to bude trvat?

Jistě mnozí naši občané jsou pamětníky krásné přírody, která nás obklopovala. Dnes se veřejně píše a slyšíme to hlavně z úst

vědeckých pracovníků, jaká byla chyba zoraní luk, jaká je chyba vyorávání mezí, špatný odhad při budování Mušovských jezer a jejich dalekosáhlý vliv na klima a prostředí v naší oblasti. Opravdu je na našich představitelích podniků, závodů, družstev, ale i na nás všech, v jakém prostředí v budoucnu budeme žít a pracovat.

Zpracováno dle informací
Komise zemědělské

o o o 0 0 0 o o o

Technické práce žáků ZŠ v soutěži

Rozvíjení a prohlubování branného vědomí mládeže je posláním 11. ročníku soutěže s brannou tematikou v uměleckém a technickém projevu dětí, žáků, studentů a pedagogických pracovníků.

Soutěž vypsaná Ministerstvem školství ČSR pro školní rok 1987/88 je motivována heslem: "Únoremé vítězství pracujícího lidu - cesta ke šťastným zítřkům".

Z naší školy se zúčastnilo 9 žáků a 1 pedagogický pracovník. Žáci Zlámal Jaroslav, Havránek Lubomír a Měřička Václav obdrželi 1. místo v okresním kole a v krajském kole čestné uznání za výrobek z elektroniky. Žáci Gazda Jaroslav, Koláček Radim, Nečas Jaroslav čestné uznání v okresním kole. Do krajského kola s čestným uznáním postoupila skupina chlapců - Báňa Radek, Jiříčka Josef, Cupal Martin - s programy k počítači Ondra, kde toto ohodnocení bylo rovněž uděleno.

Soudruh učitel Hamala Jaromír se svým nízkofrekvenčním zesilovačem postoupil až do národního kola.

o o o 0 0 0 o o o

... PROMĚNY

6.část

Jak Rakvičané robotovali

V době robot byli Rakvičané rozděleni do dvou skupin . První tvořili svobodníci - majitelé svobodných dvorců, druhou robotníci /poddaní/. Robotníci museli pro vrchnost robotovat, odvádět desátky a platit různé poplatky /činže/.

Rozsah robot, druh a výše desátků, jako naturálních dávek a poplatků určovala vrchnost. Pro určování výše robot, desátků a poplatků neplatila jednotná pravidla. Každá vrchnost si je určovala sama. Určujícím měřítkem rozsahu robot, desátků a poplatků byla skutečnost, zda se vrchnost obávala nebo neobávala toho, že uložená robota, desátky a poplatky přinutí poddané, aby utíkali ze statků vrchnosti, i když za útěk byly ukládány tvrdé tělesné tresty.

V našem kraji byla vedle sebe dvě panství. Hodonské a Lednické. Rakvice patřily k panství hodonskému a Přítluky k panství lednickému. V obou panstvích byly rozdílné výše roboty, desátků i poplatků. Ale i na obou panstvích byla rozdílná výše robot, desátků i poplatků mezi jednotlivými obcemi.

Dochované záznamy o robotních povinnostech, desátcích i poplatcích /činžích/ jsou z první poloviny 18. století, to je z doby, kdy Císařská Koruna uložila vrchnostem podat jí zprávy, jaké druhy a jaký rozsah či výše robot, desátků a činží je poddaným uložena. To proto, že císař podle nich chtěl postihnout vrchnosti peněžními poplatky - uložit nové daně.

Záznamy o výši robot, desátků i činží v Rakvicích jsou z roku 1750. V té době vlastnila hodonská panství Marie Antonie kněžna z Lichtenštejnu a Niklsburku. Za jejího vrchnostenství rakvičtí poddaní vykonávali tyto roboty, platili desátky a činže takto : lánici a pololánici byli povinni robotovat po tři dny v týdnu s povozy a dvěma voly. V jiných obcích hodonského panství bylo jim uloženo robotovat s povozy s párem koní. Práci nemusel provozovat sám sedlák. Mohl používat své čeledi nebo jiných námezdných sil.

Čtvrtlánici a podsedníci robotovali také tři dny, ale roboty byla pěšky. Zahradníci robotovali třičtvrtě roku po 2 dny v týdnu a čtvrt roku po 4 dny v týdnu. Šlo u nich o práce v sadech a na vinicích vrchnosti.

Naproti tomu v Přítlukách robotovali lánici jeden den v týdnu, avšak se dvěma povozy po 2 keních, pololánici také jeden den v týdnu s povozem se dvěma keněmi. Čtvrtlánici pracovali pěšky ještě s jednou osobou dva dny v týdnu a chalupníci a podsedníci jeden den v týdnu.

Desátky odváděné formou naturálních dávek. V Rakvicích byly desátky dvojí, a to obilní a vinné. Desátky byly odváděny jednak podle tak zvaného práva vrchnostenského /odváděné vrchnosti/, jednak podle práva farního, odváděného faře v Podivíně. Vrchnostenské i farní desátky byly odváděny za celou obec. Vrchnosti byly obilní desátky odváděny v tomto rozsahu. Za Rakvice bylo odváděno 603 $\frac{2}{8}$ q ječmene, 1296 $\frac{1}{2}$ q žita, 501 $\frac{2}{8}$ q pšenice, 764 $\frac{2}{8}$ q ovsa a 52 q čočky. Vrchnosti odváděný přesný desátek činil 714 věder vína.

Desátek obilní, odváděny podivinské faře, činil 132 $\frac{6}{8}$ g pšenice, 254 $\frac{1}{2}$ q ječmene, 260 $\frac{1}{2}$ q žita, 200 $\frac{2}{8}$ q ovsa a 9 q čočky. Vinný desátek Rakvice faře neodváděly.

Poplatky /činže/ peněžní, byly podle druhů rozděleny na činži pozemkovou, viniční, luční, zahradní, sklepní, z místa, polní, robotní, za hlídky a jiné. Rakvická obec platila např. činži pozemkovou, luční, robotní, polní, z lisů, z bytů. Pozemkovou činži platila obec dvakrát v roce. Na svatého Jiří ve výši 28 zlatých a několik krejcarů a o svatém Václavu ve výši 39 zlatých a 3 krejcarey. Robotní daň činila 77 zlatých a 20 krejcarů. Tuto činži platili podruzi, čili bezzemci a to proto, že jako námezdní síly nemuseli robotovat, i když u rolníků nebo za rolníky, jako jejich pracovní síly pro vrchnost robotovali. Dále rakvičtí platili činži za hlídku. Tato činže činila 130 zlatých a 42 krejcarů ročně. Tato činže byla dávkou na dráby, kteří měli nad robotníky dozor. Při srovnání výše této činže, např. s Pavlovicemi, Bořeticemi atd. platily Rakvice nejvyšší činži za hlídku. To z toho důvodu, že asi nebyli příliš ochotni robotovat, a tak vrchnost musela nasazovat do Rakvic více drábů než jinde. Byl to důsledek toho, že rakvičtí rolníci se zúčastnili robotních bouří

v červenci 1738. Je totiž známo, že kolem 8. srpna 1738 dal Krajský hejtman František Antonín pan z Chobyné přivést vzbouřence na hodonínský zámek. Z Rakvic byli předvedeni do Hodonína Jan Chrásek, podsedník, říkali mu zpěvák, Jan Šústek pololáník a Jan Filípek, také pololáník. Podle rozhodnutí uvedeného hejtmána byli přikázáni na nucené práce na hodonínském zámku.

Některé obce měly povinnost platit vrchnosti činži viničnou. Tuto povinnost Rakvice neměly. Zato museli odvádět činži z lisů, a to ve výši 6 zlatých a 15 krejcarů, dále měly povinnost platit polní činži ve výši 11 zlatých a 20 krejcarů a činži z bytů ve výši 40 zlatých. Rakvice nebyly povinny platit např. zahradní činži, činži z místa. Je vhodné uvést, že jmenované činže byly předchůdci pozdějších daní, dávek z poplatků, jako byla např. daň zemědělská, daň domovní, daň z příjmů obyvatelstva a dalších daní. Jiné činže, jako měly jiné obce hodonského panství, např. činži z hospod, činži za pekaře a pč. Rakvice neplatily, protože neměly tyto profese.

Vedle uvedených desátků a činží byly Rakvice povinny odvádět ještě další naturální dávky, a to předivo a lůj. Rakvické ženy musely utkat a odvést vrchnosti 232 liber přediva tj. asi 115 kg. Dále Rakvice odváděly 20 liber loje. Bylo to největší množství přediva z hodonského panství. Ptáme-li se proč právě rakvičtí museli odvádět tolik přediva, musíme si připomenout, že jak v Přebuzích, tak i Rakvicích byla ještě za Habánů v 16. a na počátku 17. století rozšířena pastva ovcí a skotu, a vrchnost si vymínila odvádění přediva z vlny.

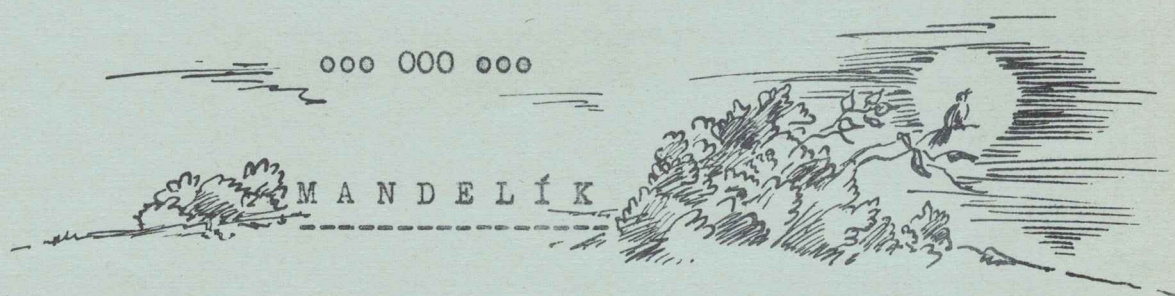
Položíme-li si otázku, zda robotní povinnost byla neúměrná, nebo ne, a proč došlo k robotní vzpouře, proč Rakvice musely platit tak velkou činži za hlídky /za dráby/ je vhodné si odpovědět takto :

Prepočteme-li si počet robotních dní na celý rok zjistíme, že Rakvičané robotovali 156 dnů v roce. Odpočteme-li od počtu dní v roce neděle a svátky, které "každý křesťan musel světit", zbývalo pro práci na vlastních polích méně než 150 dní v roce. Byly tedy roboty těžké. V roce 1768 došlo i v Rakvicích ke zpřísnění robotních povinností a to v tom směru, že láníci, pololáníci a čtvrtláníci museli sami chodit na robotu. Nesměli, jako to bylo před tím, posílat na tyto pomocné pracovní síly. Vedle toho nemohli rolníci sklízet svoji úrodu dříve, dokud nesplnili robotní povinnosti a neodvedli stanovené

desátky a činže. To vedlo k pozdějším selským bouřím.

Je nutné ještě uvést, že do výše činží odváděných Rakvicemi nebyly zahrnuty činže za Trkmanské mlýny s hospodářstvími. V přestoru dnešních trkmanských pozemků byly dva mlýny. Trkmanský mlýn a Trkmanský rybniční mlýn. Z Trkmanského mlýna platili majitelé vrchnosti činži ve výši 14 zlatých a 16 krejcarů a z Trkmanského rybničního mlýna činži ve výši 47 zlatých a 30 krejcarů. Šlo o svobodné mlýny /a dvory/. Majitelé nebyli povinni chodit na roboty.

JUDr. Hubert REŽNÝ

Ochránci přírody by asi zesmutněli, kdyby se jim promítla naše krajina od Rakvic k Dyji a na druhé straně až k Trkmanským - taková byla před padesáti lety. Ale nejen krajina s téměř exotickou květenou, ale i barevnost a zvukový film, který byl viděn a slyšen u ptactva, které oživovalo a ozvučovalo náš kraj.

Uviděli by vedle skřivanů, jejichž zpěvem znívalo nebe, chocholoušů, vrabců, rákosníků, lindušek, konipasů bílých i lučních i zpěvné drozdy, dlasky, rehky zahradní, ale viděli a slyšeli by klapot datlů, žluv zelených, strakapoudů i žluvy lesní s jejich zářivou žlutí. Z vodního ptactva, kterého tu bylo přebohaté, by viděli plachtění čápů, volavek popelavých i hejna divokých kačen, od čírek přes běžné druhy divokých kachen až ke kachnám polákům, vodní slípky, roháče, ale i bukače, chřástaly, čejky a další vodní druhy ptáků. Šťastnější diváci mohli tehdy zahlédnout i plaché sluky luční. Nechyběli u nás ani menší ptáčci, z nichž nejnámější byli stehlíci, ale i mondlíváček, známý téměř architektonickou stavbou svých hnízd. Ve žních bylo za podvečerů slyšet volání křepelek, jejich "pět peněz", volání koroptví a tokání bažantů.

V našem bývalém lese Koze, bylo možno se setkat i s dudkem a lelkem, se strážci lesa sojkami, které dovedly varovat ostatní oby-

vatele lesa před vetřelci, zejména lidmi. Nechyběla u nás však ani ptačí policie, ptačí hygienici - naši dravci, k nimž patřili - káně lesní, sokoli stěhovaví, luňáci, poštolky, jestřábi a ostříži. Ba objevoval se u nás i vodní orel, který nezřídka poděsil nejen vodní ptactvo, když v řece nebo jezerech hledal svoji potravu.

Vzácností však nebyli ani ledňáčci říční. Ochránci přírody by je viděli, jak trpělivě čekají na větvích vrb u Dyje na svoji kořist. O ledňáčcích se říká, že jsou perlony, barevnou perlou. Je to pravda. Ale skutečnou perlou mezi ptáky u nás byl mandelík obecný. Kde ho kdy uviděl, musel uznat, že pověst o jeho kráse, i obrázky v atlasech ptáků nelhaly.

Jen málo kde ho viděl, málokde se mohl potěšit jeho zjevem, jeho barevností. Dnes se s ním setkáme už jen v atlasech ptáků. Mandelík obecný je modrozelený pták, který má hnědočerná křídla s modrým nádechem a tmavomodrý ocas. Září jako ametyst žíhaný safírem, a tyrkysem. Je velký jako sojka. Je nesmírně plachý.

Kdysi dávno jsem se s ním setkal. Bylo to v třicátých letech. Bylo to v době, kdy na rakvické zastávce zastavovaly jen některé osobní vlaky. Kdo se chtěl dostat např. do Brna brzy ráno, musel pěšky do Zaječí nebo do Podivína.

Tehdy dávno jsem v létě musel jet do Brna časně ráno. Šel jsem do Zaječí na vlak. Vydal jsem se při rozbřesku dne. Šel jsem kolem Syndikátu, přes Podzajecké a Hernivy k Zaječí. Slunce hned od rána žhnulo. Na trávě kolem cest byla ještě ranní rosa, která se na trávě ve slunečním svitu stříbřila a kolem vašeho stínu, jakoby dělala svatozář.

Na polích byly již hajfle. Když jsem procházel cestou mezi Hernivami, cosi se na jednom hajflu zlaté pšenice zamodralo. Zpozorněl jsem a postavil jsem se. Uviděl jsem poprvé a naposled v životě mandelíka. Postával na hajflu a pozoroval půdu kolem. Za chvíli slétl na zem, sezobl škvora nebo jiného brouka a zase vzlétl na hajfl. To se opakovalo.

Nemohl jsem však jeho počínání dlouho sledovat. Musel jsem na vlak. Pohnul jsem se a mandelík polekaně odlétl. Jeho modrozelený jas zmizel a s ním to barevné prchavé kouzlo. Byla to jen jednou viděná krása, krása prchavá, pomíjející.

Vzpoměl jsem si na Petra Bezruče, na jeho Stučkenosku medrou. On o stužkenosce napsal nádhernou epickou básně, Kdyby však on, milovník Jižní Moravy, uviděl jako já mandelíka, napsal by o něm ódu na krásu.

Viděl jsem mnoho krás, potkal jsem krásné věci. Mandelíka jsem však nikdy už nepotkal, stejně tak se již nesetká nikdo z nás s tím ptactvem, které u nás žilo, které zkrášlovalo naše lůluka a pole, které nám působilo tolik potěchy i radosti. Či se snad někdy dočkáme? Vždyť vidět plachtit většího ptáka dnes nad našim krajem, je téměř malý zázrak.

JUDr. Hubert REŽNÝ

ooo 000 ooo

Hody

Hody - slovo krátké a přece přitažlivé. Čtrnáct dní před hody dědina jakoby znervózněla. Každý chce mít všechno hotovo na poli i ve vinohradě. Ženské je nejvíce vidět v obchodech s látkami a poslední týden u řezníka a doma v kuchyni. Chlapi přetáčejí víno, dolévají kořalku a v mnoha staveních se píšou pozvání příbuzným a známým do všech koutů republiky, aby zase přijeli mezi své, okusili hedových, uleženého vína, zavzpomínali a zatancovali si pod májů. Jistě si každý z nich najde svého kamaráda z dětství, spolužáka, nebo první lásku.

Skoro bych zapomněl na děcka. Čtyři dny před hody jistě přijdou kolotoče a to je konec učení, to je konec domácích prací, každý z kluků přece musí být u stavění kolotočů a také u stavění máje.

Mája se staví v Rakvicích ve čtvrtek. V letech minulých máju rapantoval /spojoval/ kovář Malina a ten také velel při jejím stavění. Někdy až třicetimetrová mája se zde stavěla a staví jen pomocí lan, žebřů a podpěr.

Před i po druhé světové válce se pořádaly hody jak na Sokolovně, tak na dolním konci před hospodou. Její majitel byl Jakub Obhlídal zvaný Šebela, po něm Vencel Bednařík a nakonec pan Mazánek. Tam se odbývaly hody DSK /dělnický sportovní klub/, stavěla se mája, búda a prostor byl ohražđen umělým plotem a také kolotoče /inglšpíry/ byly jak u Sokolovny, tak i na dolním konci.

Kolotoč se tlačil ručně. Hlavní silou kolotočů byli místní kluci. Kde pětkrát tlačil, mohl se jednou svézt a tlačilo se opravdu celé hody.

Koupit si špalek, nebo kus tureckého medu, to chtělo mít nějaký ten grejcar v kapse. A protože u kluků nebyl, tak se kšeftovalo. Prodávaly se ty nejhodnotnější věci. Skleněná kulička, stařečkova medaile z první války i kudla se objevila v dražbě. Kšeftovalo se, kde se jen dalo. Na ulici, ve škole, při mši svaté, kde dohlížel na pořádek strýc Nič. Svými mohutnými špičatými vousy, jevil patričný respekt přede všemi kluky. Jeho osobité "pssst", vždy mělo účinek, ale před hody jen krátký, proto musel sjednat pořádek jinak. Z lavice se vydal mezi kluky a pohlavkoval to hlava nehlava. V tuto dobu však jen na chvíli sjednal pořádek, ale v krátkých intervalech tyto výlety opakoval.

Před hody chasa volila prvního stárka, který hody řídil a organizoval. Průvod hodový vycházel od něj, šlo se pro první stárku a odtud s muzikou ped máju. Do roku 1858 se slavily císařské hody a pak se oslavovalo vysvěcení rakvického kostela a to na Jana Křtitele.

Rakvické slavnostní kroje dle pamětníků a starých fotografií byly tmavohnědé, nebo tmavomodré a skládaly se u mužů z holínek, kalhot, vesty a vyšíváné košile. Holínky bez vyšívání, bez střapců, vesta se zapínala malými knoflíky do poutek a k úplnému oblečení patřil húseňák. První stárek nosil dva kosárky, druhý jeden, ostatní stárce nic. Ženský kroj do dnešního dne výrazné změny nedeznal. Zkvalitnily se látky a pentle.

Důležitým příjmem do pokladny stárků byl výtěžek ze sóla. Ta se vyhlašovala jednak za účelem vybrání peněz, ale také při zavádění byla projevena čest tanečnickovi. Kdo nebyl dobrý hospodář, ten určitě neměl peníze na zaplacení a tím se vlastně dávala čest schopným a dobrým hospodářům.

Sólo hosté : to zaváděli stárce stárky hostům.

Sólo ženy a muži : to zaváděli stárce stárky starším hospodářům, aby alespoň jednou do roka si zatancovali s mladými děvčaty. Samozřejmě finanční zvýhodnění se dostavilo. Při sólech žádná stárka nesměla stát. A to nejen při sólech. To byla ta největší ostuda stárků. Teď už se na to nehledí. Asi je to stárkům jedno. Vždyť ten tanec unavuje.

Rakvická chasa bývala proslavená také svým zpěvem a verbuňkem. Mít v sobě jiskru, která se skloubí s muzikou, to chce cit pro tento kraj, pro naši krásnou dědinu, pro víno, které utváří naše nespoutané a přece vtipné slovácké povahy.

Arnošt Průdek, Alex Průdek, Rošta Straka, Bohuš Průdek /Poplaťa/, Vašek Průdek /Venclůj/, předváděli ve svých mladých letech ten nejnáročnější verbuňk i se zpěvem, který k tomu neoddělitelně patří.

Ti starší, netančící se věnovali kartám, nebo kuželkám. Kuželny byly v Sokolovně, v dolní hospodě a na Zachovém. V Zachové hospodě pod kaštany bývalo velmi příjemné posezení. Taneční "plac", betonová kuželna a pan Roohus Zach měl vždy dobře vychlazené pivo. K tomu účelu se dovážel led, na kterém sudy s pivem ležely.

V hospodě na Sokolovně začínal řezník Josef Vajbar, pak to převzal pan Leopold Vodák, který zde čepoval až do svého důchodu. Za jeho éry byl pořádek a čistota v této hospodě. Protože znal celou dědinu, do osmnácti let zde nikdo neměl místo.

Přespolní chasa dojížděla na hody jak na kolách, pěšky, tak i koňmo. I s vozem stárce zajížděli pod máju k verbuňku a mnohdy s sebou dovezli vědro vína. Dobře zpívat museli a verbovat, jinak muzika přestala hrát a byla ostuda. Mnozí proto trénovali doma ve stodolách a na dvorech. I když se hody pořádaly na více místech /některé roky i u zastávky/, všude bylo plno. Kdo se opozdil, ten si nesedl a to seděli jenom ženáci a staří hospodáři. Mladá děvčata stála v hloučku u pumpy a kluci před záchody.

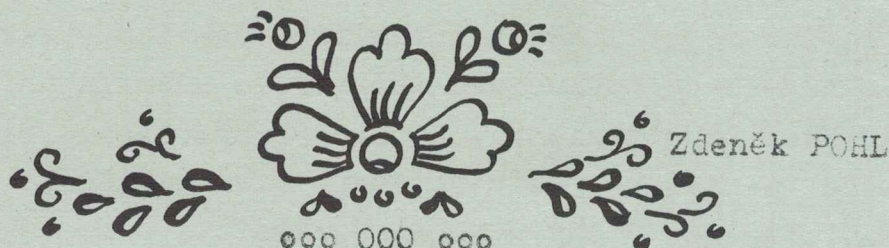
Taneční "plac" byl pískový, a aby se neprášilo, zalévali jej po každé taneční přestávce švec Kamenský a Krůza /Černocho/, kteří také roznášeli pivo a víno.

Lid Rakvický byl jedním z nejpokrokovějším v našem okrese.

Naši předkové nám zanechali pěkné zvyky, kroje a byli ve své době opravdu dobrými hospodáři. Kroje a víno, zpěvnost naší dědiny, toho si vážili široce daleko. Dobří tu bývali stárci a dobří zpěváci. I dvě muziky bývaly v Rakvicích. Korčákova a Filova. A proč máme dvoje hody?

Naši předkové určitě byli znalci vína a dobré zábavy, a proto tak dobře naplánovali hodový čas. Koncem června je víno uležené, nemající stařinu, takže každý si pochutná. Hody Kateřínské jsou u nás v rámci okresu hody poslední a to proto, že víno mladé se čistí, někdy je už čisté a hosté a hospodáři si pochutnají zase na mladém vínu. To už se odhaduje, jakých kvalit v budoucnu dosáhne.

Veselo bývalo na hody. Ať nám to vydrží. Ať žijí Rakvické hody !

Kulturní klub u s p o ř á d a l - u s k u t e č n í

- Dne 29. dubna uspořádal předmjákový koncert s dechovou hudbou Poříčanka z Podivína a smíšeným pěveckým sborem z Elbingerode v NDR. Koncert německých přátel měl vynikající úroveň, o čemž svědčí i to, že se protáhl z plánovaných 30 minut na 2 hodiny a hrstka diváků /necelých 50/, je pak nechtěla pustit z pódia. Soubor předvedl krásný sborový zpěv s folklórními prvky, vrcholem bylo jódlování člena souboru, který patří k nejuznávanějším jódlerům v Evropě. Naskytá se otázka, zda má vůbec nějaký význam v Rakvicích pořádat akce pro střední a starší generaci, když tato nejeví o kvalitní kulturu téměř žádný zájem a holduje pouze papučové televizní kultuře.

- Také beseda s televizním sportovním reportérem Štěpánem Škorpilem a redaktorem čs. rozhlasu Jiřím Vopršalem o olympiádě v Calgary dopadla přes značnou propagaci neslavně. Počet návštěvníků se dal spočítat na prstech čtyř rukou. Ti, kteří přišli však ne-

litovali. Dozvěděli se řadu zajímavých věcí o olympiádě, Kanadě, našem sportu a zhlédli unikátní záběry z olympiády i krásné kanadské přírody a země. U pořadatelů akce /TJ Sokol a Kulturní klub/, i reportérů však zůstal trapný pocit, proč vlastně vážili cestu z Prahy do Rakvic a zpět.

- Kulturní klub nezapomíná také na naše děti, v jarním období uspořádal několik akcí, které se setkaly s nadšením našich nejmladších. Byla to pantomima Aleše Kláčera z Prahy, výchovný koncert Karla Daňhela pro MŠ a také vystoupení našeho nejznámějšího loutkového souboru Divadla Na nitích, v němž účinkují příslušníci slavného loutkohereckého rodu Kopeckých, kteří tuto profesi dědí více než dvě století.

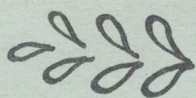
-- Dne 11. června se uskutečnila přehlídka Rakvické folkové léto. Téměř tisíc nadšených posluchačů obdivovalo umění skupin Jablkoň z Prahy, AG Flek z Gottwaldova, HB Stop z Břeclavi, Folk Team z Brna, Bez obav z Hustopečí a písničkářů Jiřího Šindara z Hodonína, Zdeňka Vřešťála z Prahy a Katky Šarköziové z Napajedel.

- Tradiční rakvické hody se uskuteční 25. až 27. června, hodky 3. července, k poslechu i tanci hraje Lanžhotčanka. Kulturní klub a rakvická chasa zvou všechny naše občany i přespolní na hodovou veselici.

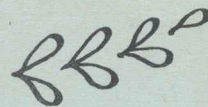
- Pro milovníky rockové hudby připravil Kulturní klub koncert pražské skupiny Precedens se zpěvačkou Bárou Basikovou, která je držitelkou 3. místa v anketě o Zlatého slavíka za rok 1987. Koncert se uskuteční v Sokolovně v úterý 28. června ve 20.00 hod.

- PO SSM připravuje ve spolupráci s organizacemi NF příměstský tábor pro děti ZŠ. Je připravena řadu kulturních, sportovních a branných akcí. Příměstský tábor proběhne ve dnech 4. - 8. července.

ing. František REŽNÝ

POZ

Na společnou cestu vykročili :

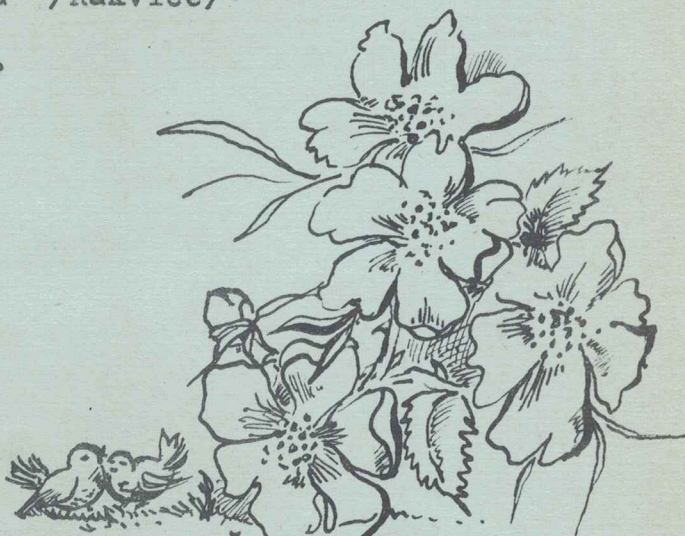
Rabajda Ľubomír	- Herzánová Lenka	/Rakvice/
Kadič Ladislav	- Hyclová Hana	/Rakvice/
Krný Antoin	- Průdková Alena	/Přítluky/
Jurčík Oldřich	- Valášková Jana	/Přítluky/
Bucha Ladislav	- Vlčková Marcela	/Rakvice/
Humlíček Petr	- Filípková Lenka	/Rakvice/

Šťastným dvojicím blahopřejeme.

ooo 000 ooo

Narodily se :

Štefka Rostislav	čp. 183
Valoušek František	578
Balounová Monika	140
Matějka Ondřej	563
Hochmanová Veronika	658
Neumannová Romana	460

Rodičům dětí blahopřejeme, dětem přejeme šťastný život.

ooo 000 ooo

Odešli od nás tito spoluobčané :

Ve věku 93.let	- Rozsypalová Marie	čp. 526
61.let	- Cabal Jaroslav	487
60.let	- Papežová Božena	257

Blízkým pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast.

ooo 000 ooo

Důležité upozornění !!!

Upozorňujeme občany, že při vyřizování sňatků a občanských pohřbů je nutné se v první řadě obrátit na MNV, kde budou občanům sděleny bližší informace o dalším postupu při vyřizování těchto záležitostí.

M.D.

Rakvičká mája

Už rakvičká mája stojí
do krojů se mláďi strojí.
Dovezli ju stárci,
švarní mládenci,
párem vrhaných koní.

Dovezli ju od Moravy
na dva voze naložili.
Hodečky čekají,
máju sekají,
vino za ňu dají.

Vědro vína červenýho
ochutnali aj bílýho.
Na voze sedali,
štěstí popřáli,
cestů si zpívali.

Zdeněk Pohl

SPORT

FOTBALOVÉ ABECEDY

Jarní fotbalové klání se chýlí ke konci a do uzavření soutěží zbývá už jen pár posledních zápasů. Pomalu se můžeme ohlédnout za celým fotbalovým rokem a začít bilancovat.

JEDNIČKA, která přezimovala v tabulce na 6. místě se pustila do jarních bojů s chutí. Výsledkem je 3. místo, které jí v očích fotbalových fanoušků, sluší podstatně lépe. Trenérské dvojice Rampáček - Obhlídal soudí, že jsou zde ještě rezervy. Hra je pohledná, technická, chybí však důraznější a přesnější zakončení. V některých utkáních je třeba až 10 šancí na jednu branku. Budiž nám útechou, že naše nejvyšší soutěže na tom nejsou o mnoho lépe.

Začíná přípravné období. Po čtrnáctidenní přestávce se začne znovu trénovat a zde lze mnohé napravit. Těžko na cvičišti, lehko na bojišti, říkal slavný ruský vojevůdce Suvorov, a ten věděl co mluví. Metaforicky vzato, tato skutečnost platí pro všechny výkonnostní sporty, tedy i pro fotbal. V mužstvu vládne pohoda, tréninková morálka je dobrá a osvědčili se i oba debutanti z řad dorostu. Držíme palce a přejem hodně úspěchu do další práce.

Ne však všude vládla spokojenost a pohoda jako v jedničce. DOROST, který před několika lety postoupil do krajské soutěže má velké starosti. Soutěž se hraje dosud, ale družstvo po podzimu úspěšně druhé, získalo na jaře pouze 1 bod a je ohrožena sestupem. Ptáme se, jak je to možné? Výkonnost určitě ovlivnil odchod dvou stabilních hráčů - Konečného do jedničky a Mikuliče do Znojma. To však není to nejpodstatnější. Trenér Grégr si stěžuje na špatný přístup některých hráčů k tréninku i k zápasům. Jsou i takoví, kteří umí ještě hrát srdcem, ale většinou je jedno, jak si družstvo stojí, jak žije a hraje. Některé zápasy se musely odehrát v deseti hráčích - prostě nepřišli.

Posily z řad žáků vůbec nemají zájem za dorost hrát, a tak bude třeba posoudit, zda se vůbec vyplatí financovat takové družstvo. Mohlo být kdysi větší štěstí pro kluka fotbalistu, když dostal důvěru od trenéra staršího družstva? Když je obětavost, radost ze

hry, vůle po vítězství, snaha vyniknout a reprezentovat svou obec ? Kam zmizely z naší mládeže všechny tyto dobré sportovní vlastnosti, bez kterých se přece fotbal vůbec nedá hrát. Kořeny bychom museli hledat až někde v dnešním pojetí života, ale jedno je jisté ! Stále stejné tváře ve výboru i v trenérské práci. Stále stejní lidé, kteří jsou ochotni pro rakvický fotbal obětovat mnohé ze svého soukromí. Je jich však žalostně málo a tak se to stihá, jak se dá. Např. L. Zíma trénuje sám 3 žákovská družstva. Copak je možné takovou práci zvládnout a vychovat dobré fotbalisty, kteří za pár let mají přebrat štafetu reprezentace ? Navíc si trenéři mládeže sami pískají zápasy, běhají jako pomezni kolem lajny a řeší spoustu problémů vyplývajících z fotbalových soutěží. Doba, kdy se kluci učili hrát fotbal je nenávratně pryč. Kluci se to sami nenaučí a je třeba posílit trenérské řady. Kam se poděly ty stovky odchovaných fotbalistů ? Copak se nenajde pár obětavců, kteří pomohou situaci řešit ? Všichni víme, že budoucnost každého sportu je v mládeži a takto bychom se museli za pár let o náš fotbal bát !!!

ooo 000 ooo

Roďák z Rakvic bojuje o účast na Olympiádě

Často slýcháme z televize, rozhlasu a novin, že rakvický roďák Karel Šula nás reprezentuje na různých vrcholových soutěžích ve vrhu koulí. Letos tvrdě trénuje pod vedením trenéra Z. Daňka v RH Praha. Jeho cílem je hodit 21 metrů a vybojovat si tak účast na olympiádě v Soulu. Letos dosáhl už řady hodnotných výkonů - zvítězil na závodech v Řecku a Bulharsku, na halovém ME v Budapešti, vybojoval 5. místo a v lize porazil i Remka Machuru. O jeho rostoucí formě svědčí jeho nedávné vítězství na Vítkovické třetře, kde hodil 20,56 m.

Karel Šula začínal s atletikou v Rakvicích na ZŠ, již jako žák získal titul přeborníka okresu a kraje. V dorostu závedil za Zbrojovku Brno a získal titul přeborníka ČSR a později i ČSSR. Později přešel do VK Bratislava, zde vybojoval řadu titulů přeborníka Slovenska a mnohokrát zlepšil slovenský rekord. Zúčastnil se také dvou světových Univerziád a mnohokrát reprezentoval Československo v zahraničí.

Držíme Karlovi palce a věříme, že "uletí" koule při jeho zvláštním stylu s otočkou hodně daleko a stane se tak prvním rakvičákem, který bude startovat na olympiádě.

ooo 000 ooo

Střelecké závody Mysliveckého sdružení Rakvice

V neděli 29. května 1988 uspořádalo MS Rakvice, už 20. ročník závodů ve střelbě na asfaltové holuby. V pěkném prostředí střelnice MS Rakvice a za hezkého počasí se sešlo 36 střelců, jednak z pořádajícího sdružení a hosté z Ladné a Podivína.

Z minulých ročníků, bychom chtěli připomenout nejúspěšnější střelce na asfaltové holuby. Byli jimi Průdek Břetislav, Nič Jaroslav a Janoušek František. Dnes již mají své nástupce, kteří si vedou stejně úspěšně jako jejich předchůdci. Letošního ročníku se také zúčastnil jeden z nejstarších členů MS s. Ladislav Richter. Byl oceněn za dobrou střelbu a své vystupování na těchto závodech hezkou cenou. A nyní již k vlastnímu závodu a soutěžícím.

Na prvním místě v jednotlivcích se umístil Zdeněk Klíma, který získal putovní pohár, na druhém místě Průdek Miloš a třetí místo obsadil Janoušek Vladimír ml..

Závody družstev :

1. družstvo MS Rakvice ve složení : Klíma Zdeněk, Průdek Miloš, Průdek Věroslav,
2. družstvo MS Ladná ve složení : Michlovský, Horský K. Horský B.,
3. družstvo MS Rakvice ve složení : Horáček Klement, Horáček Josef, Janoušek Vladimír ml.

Dále probíhal tzv. závod "půl", ve kterém vyšel vítězně Horáček Tomáš, na druhém místě se umístil Suchyňa Miroslav, třetí místo získal Ondrák Karel z Podivína.

Pořadatelé připravili všem závodníkům hezký den i s občerstvením, pro vítěze byla připravena řada pěkných cen a všichni se těší již na příští ročník střeleckých závodů.

Z. L.

ooo 000 ooo

Atletika na Základní škole

V průběhu měsíce dubna a května 1988 se zúčastnili žáci rakvické školy několika atletických závodů v Břeclavi. V měření sil s žáky škol celého okresu si vedli velmi zdatně.

V Poháru Mladé fronty a Smeny zvítězili v okrskovém kole kategorii ml. žáků Libor Pohanka a ve st. žákyních Sylvie Hodaňová. Adéla Tomková v ml. žákyních a Jaroslav Gazda ve st. žácích obsadili shodně 2. místa. Všichni postupují do okresního kola.

29. 4. 1988 se konaly okresní přebory žactva v atletice. V konkurenci 650 účastníků se naši reprezentanti rozhodně neztratili. Okresními přeborníky se stali Vít Pohanka v běhu na 150 m a Sylvie Hodaňová v bězích na 60 m a 800 m. Druhé místo přidal Jaroslav Gazda v běhu na 1 500 m.

Další soutěží byl "Pohár osvobození". Na nejvyšším stupni stanuli Vít Pohanka v běhu na 150 m, Luboš Havránek v běhu na 300 m a ve skoku dalekém obsadili tito dva žáci 2. a 3. místo. Pohanka Vít ještě přidal i 2. místo v běhu na 60 m. V mladších žácích podal výborný výkon Libor Pohanka, když mezi chlapci o dva roky staršími vybojoval 2. místo. Mezi staršími žákyněmi kralovala na "svých" tratích, 60 a 800 m, opět Sylvie Hodaňová.

Kromě výše jmenovaného obsadili naši žáci řadu dalších pěkných umístění. Zdá se, že při pravidelném obsazování atletických závodů, soustavné a cílevědomé práci učitelů tělesné výchovy, po získání závodnických zkušeností, by mohla výkonnost našich závodníků a školy opět patřit k ozdobám okresních soutěží.

Předpoklady pro sportování má naše škola velmi dobré a mnozí z okolí nám je i závidí. Sportovní úspěchy závisí však také nejen na podmínkách, ale i na sportovním talentu, systematické práci trenérů a učitelů a na samotném přístupu mladého sportovce.

Sportu se začíná opět na škole dařit a to je moc dobře.

POLÁŠEK Michal

*** 000 ***

Stolní tenis

V sezóně 1987/88 družstvo mužů stolního tenisu Sokola Rakvice

obsadilo v okresním přeboru II. třídy a 12 vítězstvími, 1 remízou a 5 porážkami, se skóre 211 : 112 a 43 body 3. místo za Dynamem Drnholec a Sokolem Kobylí. Pro celkový vývoj byl rozhodující odvetný zápas s Drnholcem na domácích stolech, kdy porážka 6:12 prakticky ukončila naději na postup do vyšší soutěže. Některá následovníá střetnutí byla odehrána v nekompletní sestavě a bez větší motivace. Celkově však sezónu lze hodnotit jako úspěšnou. V hodnocení jednotlivých hráčů okresního přeboru obsadil Slatinský 5. místo, Mikulica 12., Filípek 15., a Vala 16.-17. místo.

Pod vedením Mileše Mrkvici skončili mladší žáci v dlouhodobé soutěži okresního přeboru za účasti 12 družstev na 8. místě. Soutěž končila až v květnu, takže konkurence letních sportů zapříčinila mnohdy nekompletnost základní sestavy a tudíž i lepší umístění. Nejlepší výsledky měl Vala Vít, dále Schäfer Milan, Trecha Martin a perspektivní Petr Hochman.

Za zmínku stojí i vystoupení na turnaji zemědělských družstev pořádaného Svazem družstevních rolníků v Hustopečích, kde JZD Rakvice ve složení ing. Slatinský, Filípek, Mikulica a Polášek finálovým vítězstvím 5:4 nad JZD Pavlov se stalo vítězem celého turnaje. Na cestě do finále JZD Rakvice postupně porazilo JZD Šakvice 5:0, JZD V. Němčice 5:1, JZD Hustopeče R:0 a JZD Klobouky 5:2.

ing. SLATINSKÝ

ooo 000 ooo

Rakvický zpravodaj č. 2 - červen 1988, vydává rada MNV a kulturní klub v Rakvicích, vychází čtvrtletně v nákladu 500 tisků, odpovědný redaktor ing. František Režný, grafická úprava Soňa Petrjánošová, Střelcová Dagmar, tiskne OPS - provozovna Hustopeče u Erna. Povoleno ONV č.j. o 370403687.

N e p r o d e j n é .